

№10-12
(1507-1509)

ВЕРЕСЕНЬ-
ЖОВТЕНЬ
2018

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Вересень знову нас всіх об'єднав!

Інтерв'ю

МИ ОТРИМАЛИ ПРЕКРАСНУ ПРОФЕСІЮ – БУДІВЕЛЬНИК

Як пройшли ваші студентські роки у КНУБА? Що найбільше запам'яталось? На ці питання від нашої "А+Б" доводилось відповідати в липні багатьом випускникам університету. Читайте!

**Тетяна Петрунок,
випускниця-2018:**

Насамперед, запам'яталося, що я 5 років навчалася в українській столиці, ознайомилася з її пам'ятниками, історією, відвідувала оперу та ін.

**А чи газету нашу
Ви читали хоч іноді?**

Як це не читала? Навпаки, саме з газети черпала історичні відомості про наше місто, його архітектуру, культуру.

Мені запам'ятались, передусім, захоплюючі матеріали про архітектора Й.Ю.Каракіса, який був випускником, потім викладачем КІБІ на той момент... Я була вражена ще тим, що родич архітектора, здається правнук, зберіг багато

матеріалів про нього й написав книгу (альбом). На таке, на мій погляд, мало хто здатний, тому що, від'їжджаючи за кордон, родичі тягнули із собою, крім власних речей ще й невикористані проекти архітектора (це вразило навіть мою маму!)

Сергій Бовдунок, випускник:

Я дуже щасливий, що маю вже вищу освіту, став будівельником, закінчив престижний навчальний заклад – КНУБА. Тепер можу працювати за спеціальністю, самостійно приймати рішення... Навчаючись, я старанно займався науковою роботою, бо мрію захистити дисертацію. Хочу побажати добрих знань наступному поколінню студентів нашого універу!

**Богдан Ростирко,
випускник:**

Хочу насамперед, подякувати КНУБА – вищому навчальному закладу, диплом якого отримав, за знання, які мені дали викладачі університету.

Студентські роки, проведені в КНУБА, дійсно незабутні. Ми пишаємося своїм вузом, тим, що вчили нас відо-

Почесне звання

ЗАСЛУЖЕНИЙ АРХІТЕКТОР УКРАЇНИ

За видатні заслуги в розвитку архітектури і містобудування, наукової і педагогічної діяльності, вагомій трудовій здобутки і високий професіоналізм, згідно Указа президента України від 27.06.2018р. за №188/2018, доктору архітектури, завідувачу кафедри архітектурного проектування цивільних будівель і споруд, професору Київського національного університету будівництва та архітектури Вадиму Володимировичу Куцевичу присуджено почесне звання **Заслужений архітектор України**.

Ректорат університету висловлює вишукану подяку за сумлінну працю. Творчої наснаги і реалізації задумів!

мі українські вчені, які навчали нас найновішим професійним технологіям, вчили як долати труднощі, відповідати за свої дії...

Підготовлено газетою

Вступ

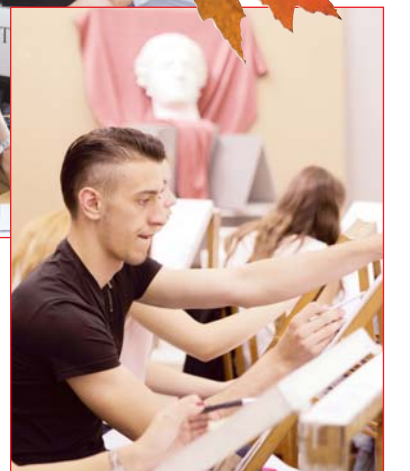
З ТОБОЮ, КНУБА, ПОЄДНАЛИ ДОЛЮ

Цього року до українських закладів вищої освіти було рекомендовано до зарахування на бюджетну форму навчання **58 875** вступників. Нинішня система широкого конкурсу дозволяє вступникам здійснити свою мрію та здобувати омріяну професію в тому університеті, який їм до вподоби.

Система електронної подачі заяв на вступ працює вже не перший рік, і цього року вона стала обов'язковою для всіх, хто вступає на перший курс на базі ПЗСО, за винятком абітурієнтів, що мали спеціальні умови при вступі. Заяви в паперовому вигляді подавали вступники на здобуття освітнього ступеня "бакалавр" на базі диплома "молодший спеціаліст" та ті, хто хотів здобути ступінь "магістр".

Завершилася вступна кампанія 2018 року і для Київського національного університету будівництва і архітектури. Загальна кількість поданих заяв на перший курс на базі повної загальної середньої освіти становить **4378**. На спеціальність "Будівництво та цивільна інженерія" було подано **584** заяви, на три

спеціальності архітектурного факультету загалом **708**. Заяви на скорочену форму навчання на базі диплома "молодший спеціаліст" (денна форма) **658**. На щойно відкриті на факультеті Урбаністики та просторового планування спеціальності "Право" було подано близько **200** заяв.

Загалом можна зробити висновок про те, що популярними залишаються спеціальності архітектурного факультету та провідні спеціальності "Будівництво та цивільна інженерія" і "Комп'ютерна наука".

М.В.Суханевич,
відповідальний секретар
приймальної комісії

25 років АБУ

І. НАЗАРЕНКО: "ПОЄДНУЄМО ІННОВАЦІЙНИЙ ТВОРЧИЙ ПОШУК НАУКОВЦІВ І ДОСВІД ПРАКТИКІВ БУДІВНИЦТВА..."

Найбільша громадська організація – Академія будівництва України – в червні 2018 року відзначила 25-річчя діяльності. Академію будівництва України створено у 1993 році. На сьогодні Академія має 15 територіальних та 32 галузевих відділення по всій території України, 1600 дійсних членів-кореспондентів, іноземних членів – відомих вчених, представників освіти, проектування та експертів, працівників будівельного виробництва та промисловості будівельних матеріалів України. Професійний склад Академії представляють Герої України, лауреати державних премій, заслужені діячі науки і техніки, заслужені будівельники, архітектори, працівники вищої школи, ветерани галузі.

Надаючи великого значення пошуку нових прогресивних технологій, проектних рішень, будівельних матеріалів, машин і механізмів, консолідації вчених і виробників, підтримці реалізованих досягнень Президія Академії започаткувала премію Академії Будівництва України ім. академіка М.С.Буднікова в його пам'ять, вчене звання доктора будівництва, Почесну грамоту.

Наразі експерти Академії долучаються до таких значимих проектів, як напрацювання розвитку підземної урбанії Києва, пошук шляхів вирішення транспортної перевантаженості столиці. Еліта будівельної галузі України, що представляє Академію Будівництва в усіх органах державної влади і органах місцевого самоврядування, інших громадських організаціях, у відносинах з юридичними особами та громадянами, активно реалізує свої професійні здібності у сферах проектування, будівельної експертизи, енергоаудиту, питань технічного обстеження об'єктів будівництва...

Святкування відбулося в нашому КНУБА 8 червня. Напередодні, 7 червня, до університету завітали урядовці, провідні вчені та керівники професійних громадських організацій і будівельних компаній, щоб особисто привітати з ювілеєм – 25-ти річчям Академію будівництва України.

Під час урочистих заходів у залі КНУБА Президент Академії будівництва України, доктор технічних наук, заслужений діяч науки і техніки, лауреат Державної премії України, професор І.І.Назаренко зазначив: "Найголовніше, що нині ми поєднуємо інноваційний творчий пошук науковців та досвід практиків будівництва та активно впроваджуємо кращі проекти, які відповідають сучасним вимогам урбаністики..."

У фойє актового залу була розгорнута виставка досягнень різних структур Академії. Це були інноваційні розробки в

галузі виробництва будівельних матеріалів та виробів, відомих в країні та закордоном вітчизняних брендів, під якими виробляється продукція України. Серед них "Укрполімерконструкція" – виробничник поліетиленових труб для газопостачання, ВААГ – всеукраїнська асоціація виробників автоклавного газобетону. Підходили гості і до стендів з інноваціями та розробками від "ДП НДІБМВ" та "Київміськбуд". Цікаві дані були представлені відділеннями №13 – індустріального виробництва АБУ та №6 – будівельні матеріали та виробів...

У план заходів входили два Круглих столи: "Освіта і наука в сучасних умовах розвитку будівництва" та "Перспективи реновації аварійного житлового фонду України: напрацювання моделі імплементації кращої європейської практики". Модератором першої наукової конференції, що пройшла в а. 319, був проректор КНУБА з наукової роботи, д.т.н., професор В.О.Плюський.

В а. 466 зібралися найвідоміші українські та зарубіжні вчені і експерти. Вони обговорювали, як реконструювати райони, збудовані 60, 50, 40 років тому згідно із сучасними вимогами і стандартами. Ведучим заходу був Юрій Домбровський, керівник підрозділу "Проексп", першої та єдиної в Україні будівельної експертної організації.

... Дуже цікаві речі під час урочистостей, зі сцени розповідав Перший президент Академії наук, її фундатор-засновник, Доктор будівництва АБУ, професор Геннадій Карпович Злобин. Він говорив про історію Академії будівництва, її здобутки та перспективи. Перший президент очолював АБУ протягом 20 років. При ньому лауреата премії ім. академіка Буднікова було присвоєно 327 особам, відзначено Почесною Грамотою понад 250 членів Академії. Серед членів Академії Будівництва 44 академіки є лауреатами Державної премії України в галузі науки і техніки лише за 1993–2008 рр. В цей період колективними членами Академії було 370 організацій. Основу Академії становили 20 територіальних відділень і 33 галузевих відділення. У складі академії працювало 272 доктори і 480 кандидатів технічних і економічних наук, 270 заслужених працівників галузі і 371 лауреат державних та інших почесних премій...

У а.466 обговорили важливі для України проекти реновації житла. З ініціативи віце-президента Академії будівництва України, Віктора Лещинського, в КНУБА були зібрані кращі сили галузі для втілення нових проектів в країні – модернізації та реновації житлового фонду.

У круглому столі взяли участь: Виконавчий директор Асоціації "Енергоефективні міста України" Святослав Павлук, менеджер проекту Академії будівництва України Юрій Домбровський, доктор економічних наук, професор Національної Академії Державного управління при Президентові України В.П. Ніколаєв.

Досвідом реновації кварталів масової забудови середини минулого століття поділився Ян Мраз, міністр будівництва Словаччини (1994–1998гг). Про досвід Польщі розповів Шимон Фірлаг, старший радник Науково-дослідного інституту некомерційної політики ЄС.

Віктор Лещинський, віце-президент АСУ, ініціатор круглого столу, нагадав, що сьогодні в Україні житловий фонд становить один мільярд квадратних метрів, половина з них – застаріли. Він навів дані експертної оцінки: "Серед будинків масових серій будівництва 30–70-х років один мільйон двісті тисяч квартир – потребують реновації. Практично кожна четверта українська сім'я сьогодні живе в квартирі, яка давно потребує реконструкції..."

Розмови про реновацію "хрущовок", "сталінок" і будинків 70-х років тривають в Україні не перший рік. У Словаччині, наприклад, питання було вирішене ще в 90-х роках. І саме при безпосередній участі пана Мрази, який будучи міністром будівництва і запустив цей процес в країні", – пояснив віце-президент Академії будівництва України.

Нас зацікавила Словаччина тим, що архітектура і розвиток наших країн дуже схожі. Країна має досвід реалізації вже в рамках європейського союзу саме тих питань, які зараз активно піднімає АБУ.

Ми вже підписали меморандум про співпрацю з Яном Мразем, який зараз очолює впливову в Словаччині громадську організацію в будівельній галузі "Академія преміальної освіти". Йдеться про підготовку фахівців для реновації житла, – закінчив В.П.Лещинський...

Успіхів, сил, оптимізму в пошуках нових наукових ідей, процвітання, благополуччя і нових творчих здобутків на благо нашої Батьківщини Академії Будівництва України з нагоди ювілею!

Підготовлено
газетою

Науковці КНУБА

ВІКТОР ДМИТРОВИЧ ГЛУХОВСЬКИЙ – ЗАСНОВНИК НАУКОВОЇ ШКОЛИ ЛУЖНИХ ЦЕМЕНТІВ. 100 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Цивілізований світ пишається славетними університетами Массачусетса, Оксфорда, Кембріджа, Гарварда, які відомі, насамперед, своїми науковими розробками та іменами вихованців, що зробили вагомий внесок у розвиток людства. За напрямком будівельного матеріалознавства таким славетним університетом є наш Київський національний університет будівництва і архітектури (Київський інженерно-будівельний інститут – КІБІ до 1993 року) завдяки заснованій в ньому науковій школі лужних алюмосилікатних цементів і матеріалів на їх основі. Світовий пріоритет школи і визнання належить доктору технічних наук, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, професору Віктору Дмитровичу Глуховському.

Віктор Дмитрович – ровесник Радянського Союзу, з'явився на світ 6 листопада 1918 р., тобто безпосередньо після Жовтневої революції. У його житті кожний етап розвитку країни залишив свій "типовий" слід. Корінний киянин, він народився в родині робітника на Солом'янці, де дід мав "транспортний бізнес" – кінське візництво, потім з батьками жив на вул. Саксаганського в будинку, який і зараз демонструє архітектурний стиль п'ятиповерхового "цегляного Києва" початку ХХ ст. Юнацькі теплі спогади приводили його сюди з задумливими розповідями про життя тих часів.

Віктор Глуховський – студент Одеського інституту водного транспорту

Яскравою блискавкою в спогадах Віктора Дмитровича була НЕП (Нова Економічна Політика 1921–1928 рр.). Це була спроба вивести країну з кризи, надати економіці та сільському господарству розвиток. Тоді на "євбазі" (сучасна площа Перемоги) можна було купити все, що і вражало після перших злиднів післяреволюційних років.

Але радити довелося не довго. Батько, Дмитро Людвигович, слюсар високого класу в Київських залізничних майстернях (існують і зараз біля вокзалу), добре співав в компанії друзів. Серед пісень були і українські, що стало відставою заарештувати його у відомі своїм терором 30-ті роки, звинувачуючи у "державній зраді". Через певний термін його звільняли, він, не знаючи причини основного звинувачення, знову співав...

Ще раз затримували вже за "націоналізм". Термін заслання подовжився у північних таборі аж до 1954 р., коли його було виправдано за відсутності статті звинувачування.

Минав час, юнацька мрія про морські подорожі поступово стала реальністю, коли в 1936 р. Віктор став студентом Одеського інституту водного транспорту, плануючи стати капітаном дальнього плавання.

Щастя було недовгим, бо до дирекції інституту надійшла інформація про те, що В. Глуховський – син "ворога народу", який відбуває заслання. Офіційне зібрання постановило виключити студента В. Глуховського зі студентських рядів як недостойного бути в них. Після цього його разом з матусею відсилають з Києва до степів Казахстану...

Але притаманна винахідливість, прагнення свободи разом з вірою в справедливість дозволили юнаку крадькома повернутися до Києва, а після витягнуті із заслання й хвору матір. Тут, не афішуючи біографію, В. Глуховський вступає на третій курс Київського інженерно-будівельного інституту, але перешкодою до навчання стає війна. Інститут евакуюють до Куйбишева, а Віктора залучають до лав будівельників військових аеродромів. За спогадами, саме в таких надважких умовах будівництва і народжувалися думки про створення матеріалів високої якості, подібних за своїми властивостями природному каменю.

проект". Досить швидко отримує посаду головного інженера проекту. Високий фаховий рівень підтверджує авторським свідченням на винахід і видає першу в житті монографію "Сборный железобетон в промышленном строительстве", висвітлюючи питання новачків в проектуванні залізобетонних конструкцій. Але творчість шукає зовсім інший шлях своєї реалізації

У 1957 р. Віктор Дмитрович повертається до КІБІ на посаду доцента кафедри залізобетонних конструкцій з ідеями про нові цементи, які поглибилися за минулі післявоєнні часи і дозволили перейти до експериментів. До 1957 р. відноситься відкриття В.Д. Глуховським в'язучих властивостей у сполук І групи І підгрупи системи Д.І. Менделєєва, яке зареєстровано авторським свідченням (Глуховський В.Д. Вязущее. Авторское свидетельство №448894, 1958 г. Бюллетень №42).

З цього часу все висловлене та написане Віктором Дмитровичем несе печатку яскравої неординарності, таланту, в ньому проявляється дар наукової інтуїції, передбачення, заснованих на глибокому вивченні класичної фізики, фізичної хімії, мінералогії та інших наук, які він вивчав самотійно вже наближаючись до 40 річного віку. В цілому В.Д.Глуховським опубліковано понад

У 1960 р. Віктор Дмитрович захистив кандидатську дисертацію на тему "Грунтосилікати, их изготовление, свойства и применение", а вже через 5 років докторську дисертацію, розвиваючи і поглиблюючи ту ж тему "Грунтосилікати, их свойства, технология изготовления и области применения". Отже, основна задача цього інтенсивного періоду – закріплення наукового пріоритету в усьому полі ідеї відтворення природних процесів при синтезі штучного каменю будівельного призначення. Основна наукова концепція складалася з трьох положень:

1. Наявність аналогії між процесами гідратації і тверднення портландцементу і природними процесами мінералоутворення в земній корі.
2. Максимальна довговічність штучно-

В.Д.Глуховський за часів Великої Вітчизняної війни

го каменю може бути забезпечена відтворенням при його отриманні природних процесів пороудоутворення.

3. Наявність технологічної можливості створення умов для моделювання природних процесів мінералоутворення при створенні штучного каменю.

Такі передумови були підтвержені багаточисельними експериментальними дослідженнями, які стали науковою основою для створення нового класу в'язучих речовин – лужних цементів і матеріалів на їх основі, що помандрували потім всім світом. Дещо про термінологію. У зв'язку з тим, що вихідними компонентами в'язучої системи були обрані природні сировинні матеріали (грунти), а продукти гідратації лужними розчинами відтворювали цементуючі процеси в земній корі, такі в'язучі речовини були названі Глуховським В.Д. *грунтоцементами*, а бетони на їх основі – *грунтосилікатами*, оскільки в таких бетонах ефективно використовуються дисперсні силікатні грунти. Основний акцент при впровадженні у промислове виробництво був зроблений на *шлаколузні* та *золотолужні* цементи, які стали предметом найдетальнішого подальшого вивчення і засвоєння виробництвом в Україні, Росії, Японії, Індії, Китаї, Фінляндії, Німеччині, Чехії, Словаччині, Канаді, Австралії, а також державах пострадянського простору. По мірі розвитку нового напрямку в будівельному матеріалознавстві та залученню закордонних дослідників до проблеми дещо змінювалася термінологія, з'являлися нові терміни, головним чином, за рахунок англomовної основи, але всюди в світі – на конгресах, конференціях, в середовищі наукової спільно-

ти – завжди лунає протягом вже багатьох років прізвище В.Д.Глуховського як визнаного засновника наукової школи лужних цементів.

Пригадуються особливості лабораторії грунтосилікатів, яка в 1968 р. отримала статус Проблемної – однієї з 16 на весь Радянський Союз (!) та мікроклімат в ній. Авторитет "шефа" був надзвичайно високим, при цьому сам він був дуже демократичним, до співробітників звертався на "ти", що було ознакою такого важливого для нього поняття як "одномумці". Непростими були відношення з аспірантами, які склали основу колективу (одночасно їх було до 10 осіб): кожна з робіт велась невтоварованим науковим шляхом, де часто лише інтуїція шефа врятувала ситуацію від зриву молодого науковця і супроводжувала його надалі.

Робочий день починався о 9 годині ранку і закінчувався практично о 22 годині, працювати можна було і у вихідні дні. До речі, сини Віктора Дмитровича – Влад та Ігор – були не тільки частими гостями лабораторії, але і активними дослідниками. Крім експериментів, ми вчилися в с л о в л ю в а т и свою думку письмово, а шеф чітко знав, що є предметом узагальнення й погоджувався, що писати складно. Він вчив нас відокремлювати другорядне від основного. В колективі він був душею компанії, блискучим дотепним, любив святкувати події з піснями, танцями, вивозити весь колектив в Карпати, організовував експедиції по огляду і впровадженню конструкцій в умовах експлуатації, і навіть зустріч Нового року в спортивному таборі КІБІ. У поєднанні з натхненням це створювало те неповторне середовище, яке і перетворювало роботу на свято.

Окремі спогади стосуються практичного впровадження розробок у промисловості величезного Радянського Союзу. Тут були свої переваги і свої недоліки, проблеми і успіхи. Ставка була зроблена на доступність і дешевизну сировини, яка представлена відходами – горами металургійних шлаків різного хімічного і технологічного походження на заводах від Липецька (Росія) до Чимкента (Узбекистан), золани теплових електростанцій від м.Нарви (Естонія) на заході до Кансько-Ачинського територіального комплексу (КАТЕК) на сході, шламом глиноземного виробництва (4 т шламу-відходу на 1 т основного продукту), луговміщуючими розчинами, як відходами виробництва капролактама та ін. хімічних процесів. Використання шлаколузних цементів випусвалося в існуючу технологію приготування бетонних сумішей з попереднім помелом шлаку і наступним формуванням виробів. Кожний співробітник лабораторії отримував задачі дослідження під питання практичного їх впровадження в конкретне виробництво. Коли ж настав час такого впровадження, на завод виїжджала ціла брига-

Віктор Дмитрович Глуховський. Художник В.О.Шевченко.

да, яку найчастіше очолював сам "шеф", і там уже роботи вистачало всім.

Але ж які були перемоги! На вулицях центру Одеси красувалися сіро-сині (такий колір нашого бетону) тротуарні плитки, під Татарбунарами пролягали сотні метрів водопостачальних залізобе-

В.Д.Глуховський приймає наукову делегацію з Японії, 1988р.

тонних лотків зрошувальної системи, узбережжя Чорного моря укріплені спеціальними корозійностійкими плитами, такі ж плити витримували величезне корозійне навантаження в силосних траншеях у Запорізькій області. Декілька

років вся "команда" засвоювала ресурси Узбекистану, де потім був запроєктований і введений в експлуатацію бетоннозмішувальний вузол для використання шлаку місцевого електротермофосфорного виробництва. Багато років експлуатації ці вироби демонстрували свою довговічність. Важливими були роботи по використанню шламу глиноземного виробництва в дорожному будівництві в Красноярському краї. На Уралі – в Челябінську й Магнітогорську, – були побудовані десятки кілометрів доріг і майданчики на танкодромах з шлаколузного бетону, який за 10–15 років експлуатації збільшував міцність в 2–2,5 рази в порівнянні з вихідною до 75...86 МПа.

Безумовно, були інші фінансові можливості для відряджень, досить сказати, що в Ачинськ (Красноярський край) були відправлені на практику 4 студенти тех-

В.Д.Глуховський з науковцем з Японії

Перші роки лабораторії грунтосилікатів серед аспірантів та студентів початку 60-х років

400 наукових робіт, в тому числі 9 монографій, його розробки захищені 263 авторськими свідченнями та патентами різних країн, під його керівництвом захищено 60 кандидатських дисертацій, а в науковій школі підготовлено 9 докторів технічних наук.

Оскільки понад 30 років життя Віктора Дмитровича пов'язане з КІБІ, цікаво окреслити окремі його сторони та етапи. Паралельно з роботою на кафедрі залізобетонних конструкцій В.Д.Глуховський в 1957 р. засновує лабораторію грунтосилікатів, яка в 1960 р. розмістилася у побудованому з блоків двоповерховому будинку у дворі тодішнього КІБІ (нині Міністерство освіти і науки). Першим її завідувачем став Володимир Васильович Гончаров, а співробітниками – студенти та молоді спеціалісти.

Перші роки лабораторії грунтосилікатів серед аспірантів та студентів початку 60-х років

Доповідь Глуховського В.Д. на науково-практичній конференції

нологічного факультету, які потім кристали отриману технічну інформацію і знання при виконанні дипломних проєктів. Так були "підкорені" металургійні заводи Уралу, Донецького регіону та ін. Вершиною успіху тих часів стало зведення в 1987 р. першого в світовій практиці 24-поверхового будинку в збірномонолітному варіанті на основі лужного цементу з використанням шлаку липецького металургійного заводу.

Водночас співробітники мали можливість побачити красу Прибалтики,

Продовження. Початок на стор. 3

Науковці КНУБА

ВІКТОР ДМИТРОВИЧ ГЛУХОВСЬКИЙ – ЗАСНОВНИК НАУКОВОЇ ШКОЛИ ЛУЖНИХ ЦЕМЕНТІВ. 100 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

В Карпатах разом з співробітниками лабораторії. 70-ті роки

зануритись в Чорне море наприкінці робочого дня під Одесою, відчути велич Уралу та червоних стовпів під Красноярськом, відкрити культуру Самарканду, Бухари і працювати для будівель Джизакського степу. Такі роботи цементували не лише бетон, але і колектив лабораторії, яка поступово, абсолютно логічно була об'єднана з кафедрою технології будівельних конструкцій і виробів, керівником якої з 1973 став В.Д.Глуховський.

Щодо особистих рис характеру Віктора Дмитровича. Він був людиною

найпотужнішої цілеспрямованості та величезної працездатності. Останні, вже вражені хворобою, роки життя його захопили енергетичні теорії. Ними, насамперед, можна було обґрунтувати виявлені експериментально нові, невідомі раніше властивості мінеральної речовини утворювати водостійкий штучний камінь в момент зближення часточок, які пояснюються енергетичним потенціалом самої речовини. Це були напрацювання на рівні відкриття. Вони підтверджені академіками Академії наук СРСР і продемонстровані експериментом навіть в будівельному відділі ЦК Компартії (!!!) в Москві, куди міг "доставитися" тільки наш "шеф" саме за рахунок таких власних рис.

Яскравою і введеною в необхідності прояву була принциповість Віктора Дмитровича. Жодні найтепліші відносини не заважали йому прямолинійно оцінювати наукову ситуацію і виносити вердикт. Понад усе цінив інте-

Перед зануренням з акавалгангами разом з Володеєм Гончаровим, початок 60-х років

лектуальну власність і був непохитним, коли вона порушувалася.

Унікальною була здатність В.Д.Глуховського зачаровувати власним блискучим шармом. Це відчували всі, навіть опоненти, ми ж просто вважали "даром Господнім". Всі, хто знав В.Д.Глуховського, ставилися до нього не лише з глибокою повагою, але і були в захваті від його особистості.

Він не міг довго сердитися, вмів розв'язувати конфліктні питання, завжди вибачався, якщо відчував, що не правий. "Мальчик мій" та "девоčka моя" – це його типові родинні звернення до співробітників лабораторії. Їх згадуємо ми і досі.

Відношення до студентів. Перш за все, Віктор Дмитрович любив молодь як людей XXI ст., здатних на нові відкриття, передчуваючи, що саме юні стануть носіями нових інформаційних технологій. І хоч він був дуже вимогливим до отримання знань, у відносинах зі студентами ключовою рисою характеру була доброзичливість. Не любив ставити незадовільних оцінок, якщо відчував особистість студента.

Коли я була починаючим асистентом, на одному з іспитів, який приймав Віктор Дмитрович, мала необережність недооцінити індивідуальність студента та запропонувала незадовільну оцінку. Професор попросив студента продовжити бесіду з ним особисто, після неї поставив високу оцінку... І, як показало життя, був правий – той студент з часом став професором (!).

Сила волі. Ми відчували її вже з часів, коли необхідно було боротися за ідею. Докторська дисертація Віктора Дми-

тровича розглядалася у Вищій атестаційній комісії Міністерства освіти СРСР протягом 3-х років, і була затверджена після неодноразових "екзекуцій" над автором. Пізніше була боротьба і з анонімними недоброчливцями, і зустріч перевіряючих комісій, і, врешті-решт, боротьба з очочими оскаржити пріоритет наукового напрямку. В результаті після однієї з таких комісій її голова, вельмишановний ректор Санкт-Петербурзького інженерно-будівельного інституту, лауреат Ленінської премії в галузі науки, доктор технічних наук, професор Боженів П.І., повернувшись після перевірки, сказав колегам: "Поезжайте в Київ, к Глуховському В.Д., і поспострітьте, як надо работатъ".

Про геніальність передбачення. В 1979 р. з'явилися цікаві публікації Р.Маліновськи (Швеція), а потім Д.Давідовіча (Франція) про хімічний склад бетону єгипетських пірамід, згідно якого в ньому присутні лужні оксиди (Na_2O , K_2O). Аналіз цих даних дозволив Глуховському В.Д. висловити гіпотезу про те, що в будівельному матеріалі пірамід поряд з типовим вапняком в'язучим, використали соду (Na_2CO_3), яка в присутності у складі вапняку глини забезпечувала розвиток процесів при твердненні у напрямку утворення лужних алюмосилікатів типу природних цеолітів. Саме такий характер структуроутворення забезпечив довговічність штучного каменю, яким вражає одна з гіпотез походження матеріалу пірамід. Все це давало підставу Віктору Дмитровичу висловити ключову думку-мрію наукової школи: "грунтосилікати – матеріали майбутнього".

Закінчуючи спогади про життя і багатогранну особистість Віктора Дмитровича Глуховського, підходжу до головного висновку: його життя – це любима робота та віра в те, що він залишив корисний слід на Землі. Мрія стала реальністю в наші часи.

Р.Ф. Рунова,
д.т.н., професор кафедри ТБКВ

Багатоповерховий будинок збірно-монолітного типу з шпалолужного бетону в Липецьку, побудований в 1987 р.

Balfour Beatty – Innovation 2050

БУДІВЕЛЬНА ГАЛУЗЬ У МАЙБУТНЬОМУ. ПРОГНОЗ

ПЕРЕДМОВА

Згідно прогнозу провідної англійської міжнародної інфраструктурної компанії Balfour Beatty (help@balfourbeatty.com) у будівництві до 2050 року відбудуться глобальні зміни.

На будівельному майданчику 2050 року – не буде робітників. Роботи будуть працювати у команді, щоб будувати комплексні об'єкти з використанням нових будівельних матеріалів.

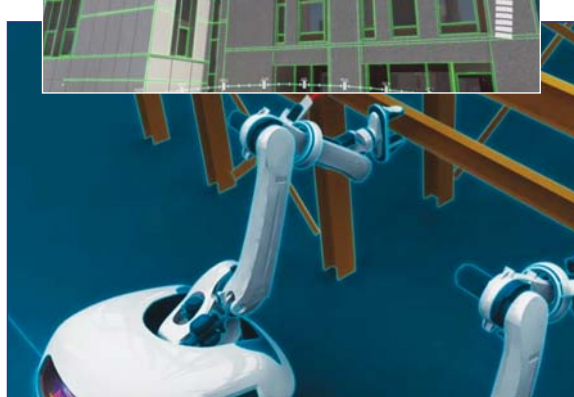
Будівельні конструкції будуть такими, які самі збираються. Літаючі дрони скануватимуть будівельний майданчик, постійно контролюючи виконувану роботу. Отриману інформацію використовуватимуть для прогнозу та вирішення проблем до їх виникнення, посилаючи інструкції роботизованим кранам, землекопам та автоматичним пристроям, які споруджують будівлю, без втручання людини.

Головною роллю людини, яка контролює процес будівництва, буде дистанційне керування багато чисельними проектами одночасно, даючи оцінку наочній інформації від 3D і 4D, даних отриманих від обладнання на будівельному майданчику, для забезпечення якості процесу будівництва згідно із затвердженим проектом.

З 2014 року почався прорив під час будівництва будівель з використанням 3D друку бетоном.

Впродовж 2014 року шанхайська компанія Win Sun побудувала десять 3D друківаних одноповерхових будинків, термін будівництва – 24 години, а після надрукувала п'ятиповерховий дім.

В Університеті Південної Каліфорнії відбулися перші випробування величезного 3D принтера, який може надру-

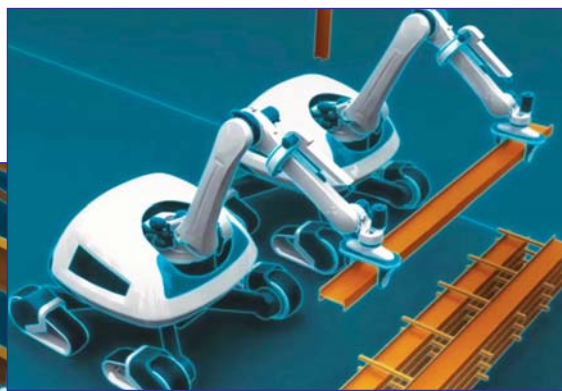

кувати дім загальної площею 250 кв. м за добу.

BALFOUR BEATTY ПРО
ТРАНСФОРМУВАННЯ
БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

1. Будівництво буде значно сфокусовано на інноваціях. Контрактори і покупці зазнаватимуть значно меншого ризику.
2. Форма і пропозиція будівельної галузі зміняться кардинально. Виникнуть нові моделі бізнесу, продукти та послуги.
3. Будівельна галузь буде замінювати бетон і сталь на матеріали, які будуть відповідати захисту навколишнього середовища та комфорту споживачів.
4. Виникнуть нові висококваліфіковані професії, а ті, що пов'язані з некваліфікованим трудом, зникнуть.
5. Існує розділення між архітектурним проектуванням та будівництвом об'єкту, буде старомодним

Технології та наука розвиваються дуже швидко. Яким стане наш світ до 2050 року? Це будуть роботи, літаючі машини, самоїдні автомобілі, супер високі хмарочоси, космічні дослідження... Цифрова технологія дає можливість перебудувати будівельну галузь, допомагаючи їй активізувати роботу і вирішити проблеми, з якими вона стикається. Нам потрібно лише прийняти трансформацію, яку презентуватимуть нові технології, щоб доставити інфраструктуру майбутнього. Читайте!

менш визначено і непередбачено. Тому виникатиме більша між індустріальна конкуренція. Різні компанії будуть використовувати нові моделі і продукти.

2. Враховуючи той факт, що значна більшість будівельних робіт буде комп'ютеризована з використанням великої бази даних, ризик хакерських нападів повинен сприйматися дуже серйозно. По-перше, держава має розробити і впровадити національну програму захисту комп'ютерних систем у провідних галузях економіки, по-друге, підприємства провідних галузей повинні самі забезпечити міри безпеки своїх баз даних, які розглядаються як головний стратегічний ресурс підприємства у подальші роки.

ЯК ПІДГОТУВАТИСЯ ДО ЗМІН
У БУДІВНИЦТВІ. РЕКОМЕНДАЦІЇ
BALFOUR BEATTY

1. Будівельна галузь має бути більш адаптивною. Бізнес оточення буде

3. У підприємств виникне проблема між накопиченням та захистом баз даних (це дуже затратний процес) і оптимальним їх використанням.
4. Будівельна галузь потребуватиме висококваліфікованих робітників, які зможуть за допомогою програмного забезпечення швидко вирішувати проблеми, що виникають у процесі будівництва. Це означає, що система підготовки спеціалістів для будівництва у світі повинна кардинально змінитися. Необхідно навчати студентів навичкам вирішення проблем, які не виникали і навіть не могли бути передбачені.
5. Будівельна галузь має постійно серйозно працювати над підвищенням свого іміджу, щоб бути привабливою для залучення висококваліфікованих спеціалістів.
6. Споживачі будівельної продукції повинні заохочувати та підтримувати інновації у будівництві.
7. Комп'ютеризація управління поставками (supply chain management), стане ключовим фактором, який принесе значний прибуток для будівельного підприємства.
8. Системи керування будівництвом повинні бути готові до кардинальних змін.
9. Нові програмні комплекси та алгоритми, аналітична обробка даних щогодини даватиме менеджменту інформацію про події на кожній ділянці будівництва для прийняття оптимальних рішень.
10. Кількість населення у світі досягне 9,7 мільярда чоловік до 2050 року. Дві третини цього населення житиме у містах. А це потребуватиме для забезпечення комфортного та безпечного рівня життя у містах широкого впровадження концепції "Зеленого будівництва" (Green Building).

І на закінчення подивіться цікаве відео: <https://youtu.be/yM12ANUcFKQ>

Підготував Ю.В. Четверіков, керівник міжнародного проекту "Зелене будівництво", к.е.н., с.н.с.

Видатні випускники КНУБА

М.І. ОРЛЕНКО: "ДУХОВНЕ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ВІДРОДЖЕННЯ НАШИХ СВЯТИНЬ..."

4 травня цього року на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 26.056.02 Київського національного університету будівництва і архітектури відбувся захист Миколою Івановичем Орленком дисертації на здобуття наукового ступеня доктора архітектури за темою: "Проблеми та методи реставрації пам'яток архітектури України (XI – поч. XX ст.)" за спеціальністю 18.00.01 – Теорія архітектури, реставрація пам'яток архітектури"

Дисертація була представлена на 62 листах формату А-2, науковим консультантом виступив доктор архітектури, професор М.М.Дьомін. На автореферат дисертації надійшло 32 відзивів (!) від знаних фахівців з України та інших держав. Микола Іванович Орленко народився 8 серпня 1947 р. у с. Кірово-Немирівського району на Вінниччині в сім'ї колгоспників. 11 червня 2016 р. селу повернули його історичну назву – Рачки. У 1967 р. М. Орленко закінчив Немирівський будівельний технікум і вступив на 1 курс Київського інженерно-будівельного інституту за спеціальністю "Промислове та цивільне будівництво". Тут він був незмінним старостою групи, отримував стипендію ім. Б. Патона, а потім став лєнінським стипендіатом. Тричі був командиром тюменського будівельного загону "ТАЄЖНИК" (КІБ). У 1972 р. закінчив КІБ, отримав диплом з відзнакою. Тема дипломного проекту: "Фундаменти із набивних палів для висотних будинків" відіграла важливу роль у подальшій його роботі. 1 липня 1972 р. був направлений до тресту "Київміськбуд-2" на посаду май-

стра. Пізніше захищає дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук. Протягом 10 років (1972–1982) працював на різних посадах в системі Головкиївміськбуду, пройшовши шлях від майстра до головного інженера генпідрядного тресту. З 1982 р. понад 30 років очолює Українську спеціальну науково-реставраційну проектно-будівельно-виробничу корпорацію "Укрреставрація". Академік Академії будівництва України, заслужений будівельник України, повний кавалер ордена "За заслуги" I, II, III ступеня, Лауреат Державної премії України в галузі архітектури. За визначні особисті заслуги перед Українською державою у реставрації і відбудові унікальних пам'яток історії, культури та архітектури, багаторічну самовіддану працю в 2004 р. (18 травня) М.І. Орленку присвоєно почесне

Руйни Успенського храму. 1941 р.

звання Герой України. Ось переді мною дві книги-фоліанти з автографом їх автора Миколи Івановича: "Успенський собор Києво-Печерської Лаври: методичні засади і хронологія відтворення: Монографія" / Орленко М.І. – К.: Фенікс, 2015. – 832 с. і "Свято-Володимирський собор в Херсонесі: методичні засади і хронологія відтворення: Монографія" / Орленко М.І. – К.: Фенікс, 2015. – 320 с. Ці книжки стали важливою передумовою захисту тепер вже докторської дисертації на здобуття наукового ступеня доктора архітектури. В першій книзі (с. 24) йдеться про те, що "... Складність задач з відтворення

Успенського Собору полягала в тому, що значна частина руйн була розколота на окремі елементи і zdeформована. Нами були проведені спеціальні роботи з укріплення фундаменту за допомогою буроін'єкційних мікропалів. До речі, всі спеціалізовані вітчизняні фірми відмовились від виконання цих робіт у зв'язку з їх великою складністю. Тільки фахівцям нашої корпорації вдалося успішно просвердлити та підсилити фундаменти і основу собору, щоб влаштувати буроін'єкційні палі. Та основною проблемою було поєднати відлілу частину споруди з новою. Ми за консерували старі стіни, ліквідували усі тріщини, а

Успенський собор після реставрації. 2000 р.

потім "зшили" стіни існуючого приділу горизонтальними залізо-бетонними палями. Ці роботи були виконані таким чином, що два об'єми собору склали єдине ціле. Подібний реставраційний метод в Україні нами було застосовано вперше! На це звертали увагу виступаючі фахівці при обговоренні дисертації. Зокрема було наголошено на тому, що в дисертації представлено синтез багатьох напрямів науки, а досвід реставрації повністю ніде не висвітлювався. Професор В. Соченко відзначив, що це фундаментальне дослідження і що зодчий – це головний будівельник, а не проектувальник. На завершення проф. О. Слєпцов наголосив на тому, що М.І. Орленко особисто причетний до автентичності в Україні. Про це свідчать монографії і наукові статті М.І. Орленка, що ґрунтуються на **першоджерельності**.

У дисертації М.І. Орленка подається повний зв'язок досліджень з багатьма міжнародними хартіями (Венеціанською, 1964; Флорентійською, 1981), з Хартією з підготовки спеціалістів у галузі охорони та реставрації об'єктів культурної спадщини (Коломбо, 1993) та ін. У вступі до автореферату дисертації вказується, що за даними електронного реєстру Міністерства культури України

на відповідних проблем; розроблено основи методології дослідження архітектурно-конструктивних систем об'єктів-пам'яток архітектури, а також структурно-логічні моделі об'єктів архітектурної спадщини, розроблено класифікацію функціональних компонентів і елементів архітектурно-конструктивних систем споруд-пам'яток архітектури в Україні XI – поч. XX ст. У 2015 р. в КНУБА була введена спеціальність "Туризм". До цього вже 86 ВНЗ України готували фахівців з даної спеціальності. Але тільки в КНУБА при викладанні було введено своєрідний бренд – **Архітектура** (реставрація) – **Будівництво** (реконструкція) – **Транспорт** (інженерно-транспортна інфраструктура) – **Туризм** (рекреація, екологія, логістика). У всіх цих напрямках викладачі КНУБА мають найбільші здобутки при розробленні законодавчої (Клюшніченко Є.Є., Нудельман В.І. та ін.) і нормативної баз (Дьомін М.М., Орленко М.І., Куцевич В.В., Рейцен Є.О. та ін.) а також написанні монографій: Ю.Білоконь, М.Дьомін, В.Єжов, Є.Клюшніченко, М.Орленко, Т.Панченко, І.Родічкін, В.Солуха, Г.Фільваров І.Фомін, Б.Фукс та інші. На завершення наведемо слова М.І. Орленка із його монографії: "**Духовне відродження України як європейської держави починається з відродження наших святинь. Прийшов час споквітати провини перед Богом і пам'яттю предків, час думати про майбутнє народу України**".

Наукова новизна отриманих М.І. Орленком результатів і практичне їх значення не викликають сумнівів. В роботі вперше представлено реставраційну діяльність як інтегровану систему правового, інформаційно-аналітичного, науково-технічного, інженерно-технологічного, матеріально-фінансового та кадрового забезпечення процесів збереження та відтворення нерухомих об'єктів культурної спадщини і надано пропозиції щодо вирішен-

на відповідних проблем; розроблено основи методології дослідження архітектурно-конструктивних систем об'єктів-пам'яток архітектури, а також структурно-логічні моделі об'єктів архітектурної спадщини, розроблено класифікацію функціональних компонентів і елементів архітектурно-конструктивних систем споруд-пам'яток архітектури в Україні XI – поч. XX ст. У 2015 р. в КНУБА була введена спеціальність "Туризм". До цього вже 86 ВНЗ України готували фахівців з даної спеціальності. Але тільки в КНУБА при викладанні було введено своєрідний бренд – **Архітектура** (реставрація) – **Будівництво** (реконструкція) – **Транспорт** (інженерно-транспортна інфраструктура) – **Туризм** (рекреація, екологія, логістика). У всіх цих напрямках викладачі КНУБА мають найбільші здобутки при розробленні законодавчої (Клюшніченко Є.Є., Нудельман В.І. та ін.) і нормативної баз (Дьомін М.М., Орленко М.І., Куцевич В.В., Рейцен Є.О. та ін.) а також написанні монографій: Ю.Білоконь, М.Дьомін, В.Єжов, Є.Клюшніченко, М.Орленко, Т.Панченко, І.Родічкін, В.Солуха, Г.Фільваров І.Фомін, Б.Фукс та інші. На завершення наведемо слова М.І. Орленка із його монографії: "**Духовне відродження України як європейської держави починається з відродження наших святинь. Прийшов час споквітати провини перед Богом і пам'яттю предків, час думати про майбутнє народу України**".

Є.О.Рейцен, професор

ГЕРОЮ УКРАЇНИ

(а к р о в і р ш)
Микола – переможець народів означає, *
ми знаємо, що сузір'я Лева його оберігає!
Коліска ж його – рідна Україна,
О, скільки фактів із його життя нам лине...
Любов усіх нас він давно завоював,
Інженером-будівельником відмінним став.
Образ М.І. з відродженням святинь пов'язаний,
Рушійну силу в цьому знати кожен зобов'язаний!
Лавру Києво-Печерську, Собор у Херсонесі він відреставрував,
Ентузіазм при цьому свій продемонстрував!
Нагород його нам не перерахувати,
Кавалером орденив "За заслуги" трьох ступенів зміг стати!
Україна вся пишається своїм Героєм,
А ми бажаємо йому здоров'я!
Є.Рейцен

Яскраві події

ВИСТАВКА МАЙСТРА У МУЗЕІ КНУБА

"Музей – це ще й форум, де знаходить відображення геній часу і дух народу"
М.Макаджинасар

"Доробок Владислава Мельника – неординарне явище в нашій культурі та мистецтві. Його творчість є самобутнім гімном красі і різноманітності світу, де людина має жити в гармонії з природою, берегти і шанувати культурні здобутки усіх народів", – таку високу оцінку творчості

– "Сьогодні рідко на виставках побачиш акварелі або роботи, виконані темперними прийомами. Тому було в двічі приємно побувати на виставці Владислава Мельника. Жаркі колоритні пейзажі, екзотичні урбаністичні види... викликають бажання відправитись у подорож до Африки, Азії, Європи", – Тетяна Мячкова, мистецтвознавець.

– "Виставка вдихає нове життя к подорожам, і, словно видишь, невиданный тобой, мир глазами автора. Творческих успехов, дорогой юбиляр и автор", – О.В. Степанов (кафедра архітектурних конструкцій).

– "В нинішні часи тотальної комп'ютеризації, дуже цінно мати можливість побачити вживу художні роботи, які є чудовим прикладом поєднання таланту та досвіду для майбутніх поколінь...", – студент архітектурного факультету.

– "Сьогодні був на виставці Майстра пейзажу і композиції Мельника В.І. Це приклад для наслідування сучасним художникам. Більшість робіт хочеться забрати до дому. Дуже класно! Я у захваті!", – О.О.Гореленко,

кафедра архітектурних конструкцій. І сьогодні у вересні, і у жовтні 2018 р., ви унікальну можливість насо-

лдитись мистецтвом Майстра, відчути його емоції, побувати разом з ним в тих далеких країнах, які для багатьох ще являються тільки уві снах та мріях, і поки мають статус "terra incognita".

Виставка працює:
з 12 00 до 18.00
по понеділках, середах і четвергах,
з 15.00 до 17.00 – по п'ятницях
Вхід вільний!!!
До зустрічі на виставці в музеї КНУБА!

Наталія Водзінська, директор музею університету

Добіг кінця навчальний 2017/2018 рік. Традиційно підсумовуємо всі події, що сталися протягом року. І мені здається, що однією, яскравою з них може вважатися та, що сталася у передостанній день весни. Це – відкриття в музеї КНУБА персональної художньої виставки (Африка, Європа, Азія) Владислава Мельника. Для музею – це знакова подія – перша персональна виставка Майстра, художника такого рівня. Владислав Іванович – член Національної спілки художників України, талановитий архітектор і педагог, і виставка присвячена його ювілею, 80-річчю.

сті художника дав С.Бушак, мистецтвознавець, член Національної спілки художників України. Побачене вражає! Послухайте, що кажуть відвідувачі виставки.

Реноваци по-українски

ПРОЩАЙ, ХРУЩЕВКА, И СНОВА
ЗДРАВСТВУЙ!

В Украине, вместо того, чтобы избавиться от ветхого наследия советского прошлого и снести хрущевки, решили их реконструировать. Вот только это еще дороже, чем возведение на их месте нового современного жилья... Газета предлагает читателям узнать, что думают об этом архитекторы и строители.

О том, что хрущевки ветхие, некомфортные и морально устаревшие, мы слышим практически ежедневно. До недавнего времени у жителей хрущоб все же была надежда, в конце концов перебраться в современное жилье.

О программах по сносу устаревшего жилья и возведению на их месте новых домов говорилось в Украине давно. Но теперь, похоже, с этой надеждой придется расстаться. Министр регионального строительства, вице-премьер Геннадий Зубко подтвердил, что его ведомство склоняется к идее санации хрущевки вместо их сноса под строительство нового жилья.

"Был когда-то закон о реконструкции устаревших кварталов. В нем говорилось, что инвесторы снесут хрущевку, построят новое жилье и за счет высоты вернут инвестиции. Мы в свою очередь считаем, что в настоящий момент старый жилфонд можно модернизировать.

Есть несколько успешных проектов, которые показывают, что осуществить инженерную санацию возможно. За 3,5 тысячи гривен на квадратный метр старое жилье можно полностью модернизировать", — сказал Зубко. Министр добавил, что в Украине насчитывается около 20 тысяч хрущевки, но общую стоимость программы реновации он пока назвать не смог.

Собственно, идея нынешнего министра не нова. Еще в 2013 году в Министерстве регионального развития, строительства и ЖКХ Украины занимались разработкой технико-экономического обоснования санации жилых кварталов и модернизации систем теплоснабжения. И даже собирались, если найдут финансы, начать реализовывать проект в кварталах старой застройки Тернополя, Нововолыньска, Черновцов, Черкасс и Бердянска. Власть сменилась, но расчеты, видимо, сохранились.

ЭКОНОМ-ЖИЛЬЕ СОВЕТСКОЙ ЭПОХИ

Никита Сергеевич Хрущев за годы своего руководства партией сделал многое: запустил в космос первый спутник и первого человека, развернул над страной ракетно-ядерный щит и перевел на электрическую тягу железные дороги. Но самым заметным "памятником", конечно же, оказались "хрущевские" дома.

История массового панельного домостроения началась в 1955 году, когда вышло Постановление ЦК КПСС и Совета Министров СССР "Об ускорении жилищного строительства и строительстве", предписавшее разработать типовые проекты, чтобы к 1980-му году, когда наступит коммунизм, каждая советская семья встретила его в отдельной квартире. В основу проектирования хрущевки положили строительные нормы 1957 года, предусматривавшие высоту жилого помещения от пола до потолка 2,5 м, миниатюрные (от 4,5 кв. м) кухни, а также допускавшие устройство смежных комнат и совмещенных санузлов. В качестве обязательных элементов квартиры назывались кладовая (либо встроенный шкаф), спальня (6 кв. м на одного человека, 8 кв. м на двоих), общая комната (не меньше 14 кв. м).

Про пятиэтажные дома первого индустриального поколения в свое время ходила шутка о том, что Хрущев "совместил ванную комнату с уборной, но пока не смог совместить пол с потолком". Между тем именно благодаря массовому жилищному строительству, поставленному на индустриальные рельсы в конце 1950-х годов, многие семьи смогли выехать из коммуналок. Пусть в три комнаты пятиэтажки предлагалось поселить два, а то и три поколения, зато в каждой квартире были горячая вода и своя ванная комната.

Как признают специалисты, дома, построенные из шлакобетонных и подобных им плит, могут "протянуть" 90 лет. Хрущевки, построенные из тонкостенных панелей, рассчитаны на 40–50 лет службы. Именно такие воздвигались с 1959 по 1967 год. По мнению специалистов, при нормальной эксплуатации хрущевки простоят еще лет 15–20 — исследования показали, что панели хрущевки имеют прочность, в полтора раза превышающую проектную.

ОВЧИНКА ВЫДЕЛКИ НЕ СТОИТ

Насколько целесообразной является модернизация хрущевки, пояснил заведующий кафедрой городского строительства Киевского национального университета строительства, архитектуры и доктор архитектуры Николай Демин. Он считает, что дешевле снести хрущевку, чем ее модернизировать, но делать это точно — нельзя.

"Сегодня вопрос стоит так: либо модернизировать каждое это здание в отдельности, то есть технические возможности такие есть, но это — затратная государственная программа. Дешевле — снести и построить. Но для того, чтобы сносить, тут тоже возникает целый ряд проблем, уже градостроительных, хозяйственных, потому что разборка этих зданий стоит приличных денег. Лет 20 назад это было 100–150 долларов за квадратный метр. И дальше можно строить какие-то заводы по переработке огромного количества этих руин, потому что никаких балок и оврагов в Украине не хватает для того, чтобы все туда сваливать. Поэтому к этой задаче надо готовиться. Некоторые говорят, что выгодно их реконструировать. Действительно, если снести один пятиэтажный дом, на его месте построят 20 этажей, кому-то это и выгодно. Но речь же идет о государственной задаче, о том, чтобы реконструировать значительные территории", — сказал Демин в эфире радиостанции Голос Столицы.

По его мнению, техническая возможность модернизировать эти дома есть, тем более, что сейчас есть спрос на малометражные квартиры. Речь идет о том, чтобы создать среду обитания, она должна быть комфортной, поэтому необходимо думать о том, что город — это не просто совокупность домов.

Десять лет назад в Киеве инвесторы предлагали проект реконструкции жилмассива на Нивках, по улице Щербакова. Проект предусматривал снос 34 хрущевки, взамен планировалось построить 30 новых домов от 12 до 23 этажей. Ориентировочно стоимость реконструкции оценивали в 3,57 тыс. грн. Но потом городские власти отложили реконструкцию обветшалых хрущевки "на завтра". Мол, реконструкция кварталов старого жилья — это "запасной аэродром" в случае отсутствия свободных земельных участков для застройки в Киеве.

ЧТО ТАКОЕ САНАЦИЯ?

Санация, которую предлагает Минрегионстрой, это по большей части выявление и ремонт износившегося жилого фонда.

"Вопрос здесь не в надежности конструкций, конструкции-то выдерживают, тут проблема в несоответствии наружных стен современным теплотехническим требованиям. То есть, это подразумевает модернизацию стен, окон, кровель и так далее. Кроме того, многие хрущевки уже не соответствуют санитарным потребительским нормам, и это требует перепланировки. Естественно, необходима полная замена коммуникаций", — пояснил РИА Новости киевский архитектор Евгений Голуб, который был главным архитектором проекта по реконструкции жилмассива на Нивках и занимался предварительными расчетами по реконструкции.

По его словам, на территории стран бывшего социалистического лагеря районы хрущевки сами по себе приходят в упадок.

"Но очень интересен в этом отношении опыт Германии, который для нас совершенно непонятен. Немцы в старых домах даже снижают этажность: снимают два этажа и на оставшихся трех делают нормальное жилое пространство, то есть они снижают плотность населения. Потому что здесь важен вопрос комфортности. При нынешнем уровне строительных технологий в Украине, это, на мой взгляд, очень затратная часть с низким "выхлопом": плотность проживающего населения в районах с пятиэтажной застройкой намного ниже, чем в районах с многоэтажной застройкой. Конечно, более предпочтительным является строительство на этих территориях новых многоэтажных домов. Плюс ко всему, посмотрите на дворы этих хрущевки, на организацию дорожной и пешеходной системы внутри этих дворов — все заставлено машинами, убожество сплошное, разве что деревья больше. Необходимо решать проблему в комплексе. А облепить дом пенопластом и сказать, что это приведет к улучшению качества жизни, — это как на ту же старую тушку натянуть новое пальто", — считает Голуб.

ОЧЕРЕДНОЙ РАСПИЛ БЮДЖЕТА

Как уверяют специалисты, после санации и модернизации хрущевки не сложатся, как карточные домики.

"При проведении капитального ремонта и реконструкции обязательно должно проводиться

Спорт

СПАСИБИ ВСІМ ДІВЧАТКАМ ЗА
ПЛЯЖНО-ФУТБОЛЬНІ БАТАЛІЇ
В ГІДРОПАРКУ!

Кажуть, що пляжний футбол — найкрасивіший футбол на планеті! В цьому можна було переконатися 14–15 липня, коли відбувся швидкоплинний Чемпіонат Києва з пляжного футболу серед жіночих команд. І хоча команд було всього три, проте битви на піску "Гідропарк-арени" були яскраві і наполегливі.

Для читачів газети, хто не бачив таких футбольних змагань, заглибимося трохи в його історію.

Пляжний футбол зародився в Бразилії і виріс до рівня виду спорту міжнародного значення. Пляжний футбол — вид спорту, заснований на правилах гри в традиційний футбол. Змагання проводяться на піщаних пляжах, при цьому особливе значення має техніка володіння м'ячем, швидкість пересування по в'язкій поверхні.

М'який і в'язкий пісок змушує гравців багато імпровізувати, використовувати красиві технічні прийоми (наприклад, удари в падінні через себе — "ножицями" або "бісикетами"). Компактні розміри ігрово-

Капітан команди Лера Коноваленко з архітектурного факультету отримала відзнаку за II місце

Жіночі команди Чемпіонату Києва з пляжного футболу

го поля (28 на 37 метрів) дозволяють гравцям забивати практично з будь-якого положення, навіть прямим ударом від своїх воріт...

Отже, 14 та 15 липня паралельно з вирішальними матчами групового раунду Чемпіонату Києва серед чоловіків, своїми баталіями на піску прикрасили Гідропарк і жіночі команди! В цей час традиційно відбувся Чемпіонат Києва з пляжного футболу серед жіночих команд, в якому взяли участь три колективи — "5G", "Domino's Pizza" і "КНУБА". Наша команда уперше брала участь у пляжному футболі.

Три команди зіграли між собою по колу. Команда 5G провела дві гри і в обох здобула перемоги — спочатку над студентками КНУБА з рахунком 2:1, а потім над Domino's Pizza 5:2. Таким чином, 5G вийшли в фінал.

15 липня КНУБА та Domino's Pizza зіграли між собою, а перемога студенток 6:2 гарантувала їм другу путівку в фінальний матч. Трохи пізніше пройшла і чемпіонська гра, в якій 5G обіграли дівчат з КНУБА 4:2. Кращим гравцем була визнана наш граючий тренер, яка забила 7 м'ячів!

А ось форвард КНУБА Юлія Гнидюк, яка забила 7 голів на турнірі стала кращим бомбардиром чемпіонату.

Саїда Гасанова, граючий тренер

ПОЄДИНКИ КНУБІВСЬКИХ БОКСЕРІВ

Ці вітання в газеті призначені боксерам КНУБА — переможцям у чемпіонатах та турнірах України. Читайте і підтримуйте!

З 26 червня по 1 липня у м. Дніпро відбувся чемпіонат України з боксу серед студентів. Від нашого вузу виступали два студенти Андрій Аршуков (МБГ-26), який здобув 3 місце, та Антон Вінник (ПЦБ-24). На жаль, на той момент Антон програв у першому поєдинку та не потрапив у призи.

Андрій Аршуков вже на Міжнародному Турнірі в м. Одесі, що проходив через міську — з 16 по 23 липня, провів три поєдинки та виконав норматив Майстра Спорту України з боксу!

Бажаємо їм подальшого спортивного натхнення та великих звершень!

Підготувала С.Гасанова, ст. викладач кафедри ФВіС

обследование дома, оценка технического состояния сооружения. После этого должно следовать заключение о его техническом состоянии: можно ли его надстраивать, достраивать, перестраивать, в каком состоянии несущие конструкции и так далее. И только если технические характеристики позволяют, может проводиться санация", — пояснил Голуб.

Но тут возникает еще одна проблема — нельзя вести работы, связанные с демонтажем конструкции, с заменой коммуникаций в доме, где живут люди.

"Сначала нужно думать о том, куда мы отселим людей, создавать маневренный резервный фонд. И еще, по закону, ты можешь и не отселить тех людей, здание которых попадает под реконструкцию. Людей можно выселить только в том случае, если здание будет признано аварийным. Эти вопросы у нас не отрегулированы законодательно. И люди, уже не раз сталкиваясь с тем, что у нас государство, инвестор говорят одно, а делают другое, просто не выедут. По большому счету нужно построить в том же районе коробку на 20

этажей, которая бы соответствовала современным требованиям, и расценивать ее как маневренный фонд города или этого района. Может быть, тогда люди и переселятся. Но это тоже затраты", — сказал Голуб.

Есть опасения, что реновация хрущевки "по-українски" фактически закончится распилом бюджета: будут нанимать фирмы-подрядчики, которые за откаты будут облеплять дома пенопластом. "Но это не решение проблемы. Во-первых, пенопласт, как утеплитель, через 15-20 лет придет в негодность. Поляки уже сняли весь пенопласт, которым облепили дома в 90-х годах. Даже просто поменять инженерные коммуникации в доме — это проблема. Человек к себе не пустил — как ты у него стояк поменяешь? Никак! Здесь очень много проблем, которые не отрегулированы на уровне государства, и об этом никто не думает", — заключил Голуб.

Анна Лаба,
РИА Новости Украина

<https://rian.com.ua/analytics/20180211/1032197912/Kiev-hrushovki-renovacia.html>

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua, i.geraschenkova@voliacable.com

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Виготовлено Приватним підприємством "БІАЙДІ". вул. Новгородська, 1-51 м. Київ. 03151

Редактор Ірина Герасченкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 608, тел. 241-55-35